

ALUMNI ACHTERAF

De ene kunsthistoricus ging zo'n beetje recht op zijn doel af en heeft nu een galerie in München. De andere zei de kunstgeschiedenis vaarwel en maakt nu zelf mooie dingen: Trouwjurken!

✂ ELLIS ELLENBROEK

RETOURADRES: RUG/A&F, POSTBUS 72, 9700 AB GRONINGEN, NEDERLAND

SANDRA DE LEEUW (34)

STUDIE kunstgeschiedenis, richting architectuur, van 2002 tot 2009

HEEFT naaiatelier trouwjaponnen en feestkleding

HUISHOUDEN getrouwd met accountant Jan Willem de Roos (37), RUG-alumnus bedrijfskunde **HUIS** gerenoveerd jaren 20-rijtjeshuis in De Hoogte **WINST UIT ONDERNEMING 2017** 6000 euro
WEBSITE www.sansscrupules.nl

'Alle kennis die ik heb vergaard tijdens mijn studie is heel waardevol, maar het is een wonder dat ik ben afgestudeerd. Ik heb behoorlijk gebotst met sommige docenten. Met mijn bachelorscriptie kon ik drie keer opnieuw beginnen, bij steeds een andere begeleider. Waar er twee vechten hebben er twee schuld en ik ben niet zo diplomatiek, dat heeft ook niet geholpen. Het was crisis toen ik afstudeerde. Ik schreef meer dan tweehonderd sollicitatiebrieven in twee jaar. Er kwamen 199 automatisch gegenereerde afwijzingen en een persoonlijke. Toen dacht ik: Laat maar. Ik ben ook eigenlijk niet geschikt om voor een baas te werken. In de wetenschap wilde ik ook niet verder. Ik was lid geweest van stijldansvereniging The Blue Toes en had een keer mijn eigen galajurk gemaakt met mijn moeder. Daar kreeg ik goede reacties op en het gevolg was dat ze me vroegen of ik voor een themafeest vijf flowerpowerjurken kon naaien. Dat was de eerste keer dat ik iets voor iemand anders maakte. In 2005 ben ik naast mijn studie begonnen aan een opleiding tot coupeuse bij Danckaerts modevak scholen. Sans Scrupules bestaat sinds 2012. Eerst werkte ik thuis, inmiddels heb ik een ruim atelier boven zwembad De Papiermolen en ben ik gespecialiseerd in het ontwerpen en maken van trouwjurken. Mijn eigen trouwjurk was de eerste. Een trouwjurk moet perfect, alsof je leven er vanaf hangt. Het is priegelwerk, daar houd ik van, en het is heel ambachtelijk. Vergelijk het ontwerpen met boetseren. En je mag uitpakken, het mag knallen. Mijn complete omgeving verbaast zich er nog dagelijks over dat ik dit kan. Ik zelf ook. Ik heb meer vraag dan ik aankan, ik heb maar twee handen. Ondertussen verdien ik nog steeds weinig, dus ik moet dunder worden. Maar ik wil wel gewone mensen kunnen bedienen, dus ik ga geen prijzen vragen die alleen Koningin Máxima kan betalen. Ik geef ook naailessen. In mijn atelier, en ook bij de USVA. En ik vermaak kleding. Dat is werk dat wat sneller af is dan trouwjaponnen, dat is ook wel eens fijn.'

DIEK GROENEWALD (36)

STUDIE kunstgeschiedenis van 2002 tot 2008

HEEFT galerie annex kunsthandel in München, gericht op oude kunst

HUISHOUDEN getrouwd met Arnika (38), conservator in een museum; zoon Pieter (1) **HUIS** appartement in München **WINST UIT ONDERNEMING 2017** 82.000 euro **WEBSITE** www.diekgroenewald.com; www.daxermarschall.com

'Jaap Polak, antiquair die ook wel eens bij Tussen Kunst en Kitsch zit, is de vader van een vroeger schoolvriendje van mij in Amsterdam. Ik speelde daar altijd, tussen de maskers uit Oceanië en middeleeuwse stoelen en tapijten. Ik vond het bij de Polaks altijd een stuk spannender dan bij ons thuis. Ik heb Jaap geholpen als assistent tijdens kunstbeurzen. Zo kwam ik in aanraking met de internationale kunsthandel. Ik zag de fanatieke figuren die echt leven voor hun handel, die van objecten gelijk weten wat het is en de verhalen erachter kunnen vertellen. Ik vond het spannend en dat is tot op de dag van vandaag zo. Mij leek: Als ik vijf, zes jaar ga studeren en niets doe in de tussentijd, heb ik de garantie dat ik werkloos word. Dus ik heb me tijdens mijn studie aangemeld bij het Groninger Museum als vrijwilliger. Ze waren toen net bezig met een nieuw magazijn, ik pakte dagenlang fantastisch zeventiende-eeuws porselein uit Japan in voor de verhuizing. Later heb ik ook nog prenten gecatalogiseerd bij het Rijksmuseum. Daarna wist ik zeker dat de kunsthandel voor mij boven de museale wereld gaat. Ik liep stage bij Christie's in Amsterdam en ging daarna naar Christie's Londen, het internationale centrum van de handel. Vervolgens ben ik voorzichtig begonnen als zelfstandig handelaar in oude meesters. Ik had een klein schilderij ontdekt van Nicolaes Maes, dat verkocht ik en met dat geld kon ik een jaar in Londen leven. Toen leerde ik Marcus Marschall kennen die een galerie in München had. Hij was op zoek naar een zakenpartner. Ik wist dat ik geld, een platform en ervaring nodig had om verder te groeien. Hij bood mij alles wat ik nodig had. Nu werk ik onder zijn paraplu, maar wel zelfstandig. Ik leef echt voor de kunst. Ik werk zeven dagen per week. Ik zit veel in het vliegtuig, alles wat we zien willen we eerst wel inspecteren. Hoewel ik een schilderijenman ben koop ik soms ook iets anders, pas nog een mooie krokodillenkop uit Papoea-Nieuw-Guinea die nu op mijn slaapkamer staat.'